

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایاننامه جهت اخذ درجهی دکترای حرفهای در رشتهی دندانپزشکی

عنوان

بررسی اثر افزودن بیواکتیو گلاس به سمان رزین مدیفاید گلاس آینومر بر دمینرالیزاسیون مینا زیر براکتهای ارتودنسی

> استاد راهنما سرکار خانم دکتر مریم شیرازی

> > نگارش محمدعلی تمدن

شماره پایاننامه ۸۳۳ سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶

چکیده

سابقه و هدف

یکی از مشکلات درمانهای ارتودنسی با اپلاینسهای ثابت، کنترل دمینرالیزاسیون سطح مینا در اطراف براکتها و جلوگیری از ایجاد ضایعات لکهی سفید در سطح دندان میباشد. تحقیق حاضر با هدف تعیین اثرات افزودن ذرات بیواکتیوگلاس به سمان گلاس آینومر تقویت شده با رزین بر میزان دمینرالیزاسیون مینا در زیر براکتهای ارتودنسی انجام شد.

مواد و روشها

در یک بررسی تجربی-آزمایشگاهی، ۶۰ دندان پرمولر سالم انسانی انتخاب و در آب مقطر با دمای 9° ۷ نگهداری شدند. دندانها به طور تصادفی در ۳ گروه قرار گرفته و با استفاده از یک برچسب کاغذی، پنجرهای با ابعاد 9° ۷ میلیمتر روی سطح باکال آنها ایجاد شد. بقیه ی نواحی در دو مرحله با فاصله ی زمانی ۳ ساعت و با لاک ناخن پوشیده شده و ۲۴ ساعت بعد، پراکال آنها ایجاد شد. با کاربرد عوامل Transbond XT (کنترل)، Fuji II LC (RMGI) و Fuji II LC (RMGI) و Fuji II یا تعت در تمان براکتها به سطوح دندانی باند شدند. برای ایجاد حملات ا سیدی، دندانها ۶ ساعت در تماس با محلول دمینرالیزاسیون قرار تران برای بازسازی دورههای افزایش 9° 4 ساعت در تماس با محلول رمینرالیزاسیون قرار گرفته و این دوره ۲۱ روز تکرار گردید. دندانها به موازات محور طولی به دو نیم تقسیم شده و عمق دمینرالیزاسیون در گروهها با زعمیق ترین نقطه ی ضایعه تا سطح با میکروسکوپ نور پلاریزه اندازه گیری شد. مقادیر عمق دمینرالیزاسیون در گروهها با آزمون آنالیز واریانس یکطرفه تحلیل شده و مقایسات دوگانه هم با آزمون Tukey انجام شد.

بافتهها

تحلیلهای آماری با نرمافزار SPSS انجام شد. (انحراف معیار \pm) میانگین عمق ضایعات دمینرالیزاسیون در گروه بیواکتیو گلاس برابر ($\pm Transbond XT$ میکرومتر و در گروه RMGI برابر ($\pm Transbond XT$ میکرومتر و در گروه $\pm Transbond XT$ برابر ($\pm Transbond XT$ میکرومتر گزارش گردید. طبق نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه، تفاوتهای معنی داری از نظر میزان عمق ضایعات دمینرالیزاسیون در گروههای سه گانه به ثبت رسید ($\pm Transbond XT$). طبق نتایج آزمون $\pm Tukey$ تفاوتهای معنی داری از نظر عمق ضایعات دمینرالیزاسیون در دو به دوی گروههای بیواکتیوگلاس و $\pm Transbond XT$)؛ بیواکتیوگلاس و $\pm Transbond XT$) وجود داشته است.

نتيجهگيري

بنابراین، شاید بتوان با افزودن بیواکتیو گلاس به این سمان، از دمینرالیزاسیون سطوح مینای دندانی تا حدود زیادی پیشگیری نمود.

كليد واژهها

براکتهای ارتودنسی، بیواکتیو گلاس، دمینرالیزاسیون، گلاسآینومر تقویت شده با رزین، رمینرالیزاسیون

Abstract

Background & Aim

Demineralization of enamel surfaces at bracket surrounding regions and subsequent formation of white spots at the teeth surfaces are important challenges in the fixed orthodontic treatments. This *in vitro* study assessed the effect of addition of bioactive glass into resin-modified glass ionomer (RMGI) on demineralization of the enamel surfaces under the orthodontic brackets.

Materials and Methods

In this in vitro – experimental trial, 60 human intact premolars were selected and stored in the distilled water at 6°C. The teeth were randomly assigned into 3 groups and using a paper label, a window (7×7mm) were created at their buccal surfaces. The remained areas were covered by a nail varnish with 3-hours' time intervals and the labels were separated from the teeth surfaces after 24 hours. Using Transbond XT (control), Fuji II LC (RMGI) and Fuji II LC containing 30% bioactive glass particles, the brackets were bonded to the teeth surfaces. For acidic challenges, the teeth exposed to demineralization media for 6 hours following by exposure to remineralization media for 17 hours to simulate pH cycles. The process repeated for 21 hours. The teeth were sectioned into 2 halves and the demineralization depth measured by light polarization microscope from the deepest point of the lesion up to the surfaces. The demineralization depths were subjected to one-sided analysis of variance test while the paired comparisons were done by Tukey test.

Results

The statistical analysis was done by SPSS. Mean (\pm Standard deviation) of the lesions demineralization depths were found to be 73.8 (\pm 22.29) µm; 118.08 (\pm 29.42) µm and 182.98 (\pm 20.69) µm in the RMGI+Bioactive Glass, RMGI and Transbond XT cements respectively. According to one-sided analysis of variance test, significant differences existed regarding the lesions demineralization depths of the enamel surfaces to which the brackets were bonded using 3 cements (p<0.0001). Furthermore, significant differences existed in terms of demineralization depths of bioactive glass and RMGI groups (p<0.0001); bioactive glass and Transbond XT groups (p<0.0001).

Conclusion

Addition of bioactive glass particles into resin-modified glass ionomer maybe be helpful to prevent demineralization of enamel surfaces in orthodontic treatments.

Key words

Bioactive glass, Demineralization, Orthodontic brackets, Resin-modified glass ionomer, Remineralization

Qazvin University of Medical Sciences Dental School

A Thesis Submitted in the Partial Fulfilment of the Requirements for the Doctorate Degree in Dentistry

Title

The effect of incorporating bioactive glass in Resin modified glass ionomer cement on the demineralization of the enamel under orthodontic brackets

Supervisor

Dr. Maryam Shirazi

Submitted By

Mohammad Ali Tamaddon

Year

2017

Thesis NO